

ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΙΟΥ

Μηνιαίο περιοδικό Δημοτικού
Σχολείου Αχιλλείου

02.04.23

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

είμαι ένα βιβλίο, διάβασέ με
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

I am a book, read me.
Je suis un livre, lis-moi.
Ich bin ein Buch, lies mich.
میں ایک کتاب ہوں۔ مجھے پڑھو۔
أنا كتاب أقرأني
Sono un libro, leggimi.
Soy un libro, léeme.
我是书，等你来读

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ

iBbY INTERNATIONAL BOARD ON BOOKS FOR YOUNG PEOPLE
Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος National Library of Greece

iBbY

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικών και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης
Εργαστήριο Παιδαγωγικών Εφαρμογών και Παιδαγωγής Εκπαιδευτικών Υπαλλήλων

ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΤΕΥΧΟΣ 6ο

Απρίλιος 2023

ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΙΟΥ

Έτοιμο το 6^ο τεύχος του περιοδικού μας, του Απριλίου 2023, και το αφιερώνουμε στην παγκόσμια ημέρα παιδικού βιβλίου και οι μαθητές μας γίνονται «μικροί συγγραφείς» ! Με όνειρα και φαντασία δημιουργούν ιστορίες και παραμύθια για ένα μικρό αγόρι , για ένα μικρό κορίτσι! Γιατί; Γιατί « είμαι ένα βιβλίο!»

Εντυπωσιακό στα κείμενά τους είναι η χαρά, η δροσιά, η αυτοπεποίθηση , η υψηλού βαθμού αυτοεκτίμηση! Οι λέξεις «καταφέρνω» και «όνειρα» επαναλαμβάνονται πολλές φορές ! Καμαρώνουμε όλοι οι εκπαιδευτικοί για τα παιδιά μας και ευχόμαστε μέσα απ την καρδιά μας, όλα τα όνειρά τους να πραγματοποιηθούν!

Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου: Τσιαμανή Ευαγγελία, Σιαμανίκου Ξένη, Κωστάκου Ασημένια- Ξένια, Ευγενία Φυτοπούλου, Ευθυμία Τσαλούρη

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

«Είμαι ένα βιβλίο. Διάβασέ με» : είναι το μήνυμα του φετινού εορτασμού της Παγκόσμιας Ημέρας Παιδικού Βιβλίου, που έχει χρώμα ελληνικό και θα ταξιδέψει σε όλον τον κόσμο.

Η Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 2 Απριλίου, την ημέρα που γεννήθηκε ο μεγάλος Δανός παραμυθάς Χανς Κρίστιαν Άντερσεν.

Την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου καθιέρωσε το Διεθνές Συμβούλιο Βιβλίων για την Νεότητα (IBBY), το 1966, την ημέρα των γενεθλίων του μεγάλου Δανού παραμυθά Χανς Κρίστιαν Άντερσεν (2 Απριλίου 1805), με σκοπό να εμπνεύσει στα παιδιά την αγάπη για το διάβασμα και να προκαλέσει την προσοχή των μεγαλύτερων στο παιδικό βιβλίο.

Από τότε, κάθε χρόνο, ένα διαφορετικό εθνικό τμήμα της IBBY ετοιμάζει ένα μήνυμα και μία αφίσα, που διανέμονται σε όλο τον κόσμο. Το 2023, υπεύθυνο για το υλικό του εορτασμού είναι το τμήμα της Ελλάδας. Το μήνυμα της σημερινής Παγκόσμιας Ημέρας Παιδικού Βιβλίου με τίτλο «Είμαι ένα βιβλίο, διάβασέ με» υπογράφει ο καταξιωμένος Έλληνας συγγραφέας Βαγγέλης Ηλιόπουλος (γ. 1964) και είναι το ακόλουθο:

«Είμαι ένα βιβλίο. Διάβασέ με»

Είμαι ένα βιβλίο.

Είσαι ένα βιβλίο.

Όλοι είμαστε βιβλία.

Η ψυχή μου είναι η ιστορία που αφηγούμαι.

Κάθε βιβλίο έχει τη δική του ιστορία να πει.

Μπορεί να φαινόμεστε εντελώς διαφορετικά —
άλλα μεγάλα, άλλα μικρά,
άλλα πολύχρωμα, άλλα μαυρόασπρα,
άλλα με λίγες σελίδες κι άλλα με πολλές.
Μπορεί να συμφωνούμε ή να λέμε εντελώς διαφορετικά πράγματα.
Όμως αυτή είναι η ομορφιά μας.
Θα ήταν πολύ βαρετό να ήμασταν όλα ίδια.
Καθένα μας είναι μοναδικό.
Και καθένα από εμάς έχει το δικαίωμα να το σέβεσαι,
να το διαβάζεις χωρίς προκαταλήψεις,
να έχει τη θέση του στη βιβλιοθήκη σου.
Μπορείς να έχεις τις απόψεις σου για εμένα.
Μπορείς να ερευνάς, να κρίνεις και να σχολιάζεις ό,τι διαβάζεις.
Μπορείς να με βάλεις πίσω στο ράφι
ή να με κρατήσεις σφιχτά στην αγκαλιά σου
και να ταξιδέψουμε μαζί πολύ μακριά.
Αλλά ποτέ μην αφήσεις κάποιον να με πετάξει
ή να με διώξει σε άλλο ράφι.
Ποτέ μη ζητήσεις την καταστροφή μου
ή μην επιτρέψεις σε κάποιον να με καταστρέψει.
Κι αν έρθει κάποιο βιβλίο από άλλο ράφι στο δικό σου,
γιατί κάποιος ή κάτι το έδωξε μακριά,
κάνε χώρο.
Αν πας λίγο πιο κει, χωράει δίπλα σου.
Προσπάθησε να νιώσεις όπως νιώθει.
Κατάλαβέ το. Προστάτεψέ το.
Μπορεί να βρεθείς εσύ στη θέση του αύριο.
Γιατί κι εσύ είσαι ένα βιβλίο.
Όλοι είμαστε βιβλία.
Έλα, φώναξέ το δυνατά, ώστε να το ακούσουν όλοι.
«Είμαι ένα βιβλίο, διάβασέ με»

ΧΑΝΣ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

Η Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 2 Απριλίου, την ημέρα που γεννήθηκε ο μεγάλος Δανός συγγραφέας και ποιητής και πασίγνωστος σ' όλο τον κόσμο για τα παραμύθια του, Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Ήταν γιος ενός παπουτσή και μιας πλύστρας, γεννήθηκε το 1805 στην πόλη Οντένσε. Έμεινε ορφανός από πατέρα στα 11 του χρόνια και έκανε διάφορες δουλειές για να τα φέρει βόλτα αυτός και η μητέρα του. Το σχολείο ήταν μια πολυτέλεια για τον μικρό Χανς Κρίστιαν.

Το προσωπικό του καταφύγιο, τις όποιες ελεύθερες ώρες είχε, ήταν ένα μικρό κουκλοθέατρο. Έφτιαχνε με τα ίδια του τα χέρια τις κούκλες, τις έντυνε κι έδινε τις δικές του προσωπικές παραστάσεις, με έργα κυρίως του Σαίξπηρ, τα οποία απομνημόνευε με χαρακτηριστική ευκολία.

Η χάρη του αυτή έφτασε στα αυτιά του βασιλιά της Δανίας Φρειδερίκου του δού, ο οποίος ενδιαφέρθηκε προσωπικά για το παράξενο αυτό αγόρι. Τον έστειλε σ' ένα από τα καλύτερα σχολεία της χώρας, καταβάλλοντας ο ίδιος τα δίδακτρα.

Το 1835 δημοσιεύει τα πρώτα του «Παραμύθια για παιδιά» Θα γράψει συνολικά 168 παραμύθια ως το 1872 με πιο γνωστά, «Τα κόκκινα Παπούτσια», «Η πριγκίπισσα και το μπιζέλι», «Η βασίλισσα του χιονιού», «Το ασχημόπαπο», «Το μολυβένιο στρατιωτάκι», «Το μικρό έλατο», «Η μικρή γοργόνα», «Τα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα», «Το κοριτσάκι με τα σπέρτα» και «Η Τοσοδούλα».

Σε πολλά παραμύθια του Άντερσεν οι κακοί δεν είναι δράκοι ή μάγισσες των λαϊκών μυθιστοριών, αλλά εκπρόσωποι ανθρώπινων αδυναμιών, όπως ματαιοδοξίας, σνομπισμού ή εγωιστικής αδιαφορίας. Πολλά από τα παραμύθια του αποκαλύπτουν μία

αισιόδοξη πίστη στην επικράτηση του καλού και του ωραίου, άλλα πάλι είναι απαισιόδοξα και έχουν δυσάρεστο τέλος.

Τα βήματά του θα τον φέρουν ως την Ελλάδα τον Μάρτιο του 1841. Στο οδοιπορικό του «Το Παζάρι ενός ποιητή», που κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις «Εστία» με τον τίτλο «Οδοιπορικό στην Ελλάδα» περιγράφει λεπτομερώς τη διαμονή στην Αθήνα.

Επισκέφτηκε το Θησείο, το Φάληρο, τον Κολωνό και την Ακρόπολη, όπου ανέβαινε κάθε μέρα. Την άνοιξη του 1872, ο Άντερσεν έπεσε από το κρεβάτι του και χτύπησε σοβαρά. Δεν ξανάγινε ποτέ τελείως καλά και στις 4 Αυγούστου του 1875 πέθανε, σε ηλικία 70 ετών.

Η αξία των βιβλίων ... έτσι όπως την νιώθουν τα παιδιά!

Τα βιβλία είναι καθρέφτης της ζωής μας .Μας προσφέρουν χαλάρωση, ηρεμία ,μεγαλώνουν τη φαντασία μου και με ταξιδεύουν σε άγνωστες χώρες Αποστολία Μπλάνη Β !

Το μυαλό χρειάζεται τα βιβλία όπως το σπαθί χρειάζεται το ακόνι ,αν θέλει να μείνει κοφτερό ! Κάθε βιβλίο έχει τη δική του ιστορία όπως κάθε άνθρωπος. Επίσης το βιβλίο καλλιεργεί τη φαντασία μου και τη μάθηση και όταν το διαβάζω ,ταξιδεύω σε ένα δικό μου φανταστικό κόσμο .Αχιλλέας Τσουκάρης Ε!

Τα βιβλία είναι καθρέφτης της ζωής μας. Ένα χαλαρό και ήρεμο βιβλίο με ταξιδεύει. Το μυαλό ταξιδεύει ,η φαντασία ταξιδεύει .Αναπτύσσεται η

φαντασία μου και τα βιβλία κάνουν να λειτουργεί το μυαλό .Μαριλένα Αργυρίου Β !

Πρέπει να διαβάζεις βιβλία γιατί ταξιδεύεις σε χώρες μαγικές με τη φαντασία σου .Ηρακλής Δ !

Αν ένα βιβλίο είναι καλό μου φαίνεται μικρό .Τα βιβλία μου δίνουν χαρά. Μου προσφέρουν σκέψη και φαντασία. Δημήτρης Κουνής Β !

Αν ένα βιβλίο έχει εικόνες μου αρέσει πολύ.Τα βιβλία μου δίνουν χαρά. Αγορή Κουνή Α!
Εγώ όταν διαβάζω ένα βιβλίο χαλαρώνω .Τα συναισθήματα που μου δημιουργούν τα βιβλία είναι χαρά ,γέλιο ,αγάπη ,λύπη. Αγαπάω τα βιβλία .Βασιλική Τσερίκου ΣΤ!

Οι βιβλιοθήκες είναι οι μνήμες της ανθρωπότητας .Όταν διαβάζω ένα βιβλίο χαλαρώνω ,ηρεμώ και με κάνει να φαντάζομαι πολλά πράγματα .Μαίρη Ραχιώτη Ε!

Οι βιβλιοθήκες είναι ένας πλούτος . Γιάννης Γ!

Τα βιβλία είναι θησαυρός γιατί με κάνουν να νιώθω πανέμορφα .Όταν διαβάζω ένα βιβλίο είναι η αγαπημένη μου ώρα .Με κάνει να ταξιδεύω και να γνωρίζω διάφορους ήρωες. Τα αγαπάω πάρα πολύ. Σκέψου πριν μιλήσεις, διάβασε πριν σκεφτείς λέει ένας σοφός .Τα βιβλία είναι μαγεία .Τα βιβλία με κάνουν να νιώθω μαγικά .

Κατερίνα Κατσιαβριά Β!

«Είμαι ένα βιβλίο»

Οι μαθητές του σχολείου μας, δημιουργούν το δικό τους βιβλιαράκι, με ήρωα τον ίδιο τον εαυτό τους, με πολλή φαντασία και πολλά όνειρα!

«ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ»

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που έμεινε στο Αχιλλείο .Το όνομά του ήταν Δημήτρης και ήταν πολύ χαρούμενο .Είχε τέσσερα αδέρφια και έμενε με τους γονείς του. Του άρεσε να τρώει παγωτό και να πηγαίνει στην παραλία. Του άρεσε το σπίτι του που ήταν διώροφο .Ήταν 8 χρονών και στις 9 Απριλίου θα έκανε τα γενέθλιά του και θα χαιρόταν πολύ. Θα καλούσε όλο το Δημοτικό. Απλώς όσοι είχαν αδέρφια θα έπαιρναν μία

πρόσκληση. Θύμωνε όταν δεν του κάνανε αυτό που ήθελε ή δεν τον παίζανε .

Μία μέρα βρήκε ένα μαγικό παγωτό που άμα το έτρωγε θα είχε τρεις ευχές να πραγματοποιήσει . Είχε όνειρο να πετάξει. Και έφαγε το παγωτό και η πρώτη του ευχή να πετάξει ,πραγματοποιήθηκε. Όταν μεγάλωσε έκανε τη δεύτερη ευχή και έγινε αρχαιολόγος. Η τρίτη ευχή ήταν να κάνει μία ωραία οικογένεια και παιδιά.

Κατάφερε όλα τα όνειρά του και ήταν πολύ ευτυχισμένος.

Δημήτρης Κουνής Β!

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το λέγανε Κατερίνα. Ζούσε στο Αχιλλείο ,αγαπούσε τα μαθήματα και ήταν πολύ χαρούμενη. Της άρεσε η μαγειρική και ο χορός. Χαιρόταν πολύ όταν έπαιζε με την αδερφή της.

Ήταν ευτυχισμένη γιατί στους αγώνες μαγειρικής για παιδιά νίκησε και βγήκε πρώτη! Πήρε μέρος και σε αγώνες χορού και πάλι νίκησε και πήρε το έπαθλο του χορού. Είχε όνειρο να γίνει η καλύτερη μαγείρισσα του κόσμου .

Όταν μεγάλωσε σπούδασε μαγειρική. Κατάφερε να γίνει η καλύτερη μαγείρισσα του κόσμου .Ήταν πολύ χαρούμενη για τον εαυτό της .Κατερίνα Κατσιαβριά Β!

Η ΝΙΦΟΡΙΤΣΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν η Νιφορίτσα που ζούσε στο Αχιλλείο . Ήταν καλό κορίτσι . Φρόντιζε τον εαυτό της και ήταν καλόκαρδη. Ήταν πολύ χαρούμενη . Της άρεσε να παίζει ,να πηγαίνει εκδρομές και της άρεσαν τα λουλούδια. Χαιρόταν πολύ όταν πήγαινε εκδρομές και όταν διάβαζε βιβλία.

Ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε καλή μαμά , μπαμπά, αδερφό και ένα ωραίο σπίτι. Θύμωνε όταν την έβριζαν και την χτυπούσαν και όταν δεν την έπαιζαν. Είχε όνειρο να γίνει δασκάλα. Όταν μεγάλωσε έγινε δασκάλα.

Μία μέρα είδε έναν ζητιάνο. Πήγε στο σπίτι της, είδε το φαγητό και το πήρε και το πήγε στο ζητιάνο .Όμως ήρθε μία νεράιδα και της είπε : « Νιφορίτσα ,ο ζητιάνος δεν είναι ζητιάνος. Είναι μουσικός. Είχε ένα φλάουτο που έπαιζε και έβγαζε λεφτά αλλά το έχασε και τώρα έτσι έγινε ζητιάνος ...» Η Νιφορίτσα κατάφερε να αγοράσει ένα φλάουτο και να το δώσει στο Μουσικό. Έτσι εκείνος κατάφερε να ζει με αξιοπρέπεια και χρήματα.

Ήταν πολύ ευτυχισμένη και πολύ χαρούμενη κάθε φορά που βοηθούσε όποιον μπορούσε! Νιφορίτσα Διαμαντή Γ!

Η ΜΑΡΙΛΕΝΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κορίτσι που το λέγαν Μαριλένα. Ζούσε ευτυχισμένη στο Αχιλλείο. Ήταν καλή μαθήτριά και της άρεσε να ασχολείται με τους γονείς της. Χαιρόταν πολύ όταν έπαιζε με τους φίλους της. Ήταν ευτυχισμένη γιατί ήταν κάθε μέρα με τους γονείς της. Θύμωνε όταν την πείραζε ο αδερφός της.

Μία μέρα αποφάσισε να πάρει ένα βιβλίο να διαβάσει. Κατάλαβε ότι ένα βιβλίο μπορεί να της δείξει ολόκληρο τον κόσμο. Είχε όνειρο να γίνει επιστήμονας . Όταν μεγάλωσε κατάφερε να πραγματοποιήσει το όνειρο της και ήταν πολύ ευτυχισμένη με τη δουλειά της, γιατί κατάφερε να γίνει μία μεγάλη επιστήμονας.

Μαριλένα Αργυρίου Β!

Η ΜΑΡΙΑ

Μια φορά ήταν ένα κορίτσι που το λέγανε Μαρία. Ζούσε στο Αχίλλειο με την οικογένειά της. Ήταν όμορφη, έξυπνη και γελαστή. Της άρεσε να ταξιδεύει με την οικογένειά της. Χαιρόταν πολύ όταν έπαιζε με τους φίλους της. Ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε εξοχικό στη Χαβάη και θύμωνε όταν οι άλλοι την κορόιδευαν.

Μια μέρα εκεί που προχωρούσε βρήκε ένα σκυλάκι και το πήρε για δικό της. Το ονόμασε Χιονάτη γιατί ήταν άσπρο.

Όταν μεγάλωσε δούλεψε σε ιδιωτικό γραφείο. Κατάφερε να βγάλει πολλά λεφτά. Ήταν πολύ ευτυχισμένη γιατί έκανε και μία πολύ όμορφη οικογένεια. Μαρία Τσουκάρα Γ!

Ο ΗΡΑΚΛΗΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που το λέγανε Ηρακλή. Ζούσε στο Αχίλλειο και έμενε σε ένα σπίτι δίπλα στη θάλασσα. Ήταν πολύ χαρούμενο και καλόκαρδο αγόρι. Του άρεσε να βγαίνει βόλτα με τους φίλους του. Χαιρόταν πολύ όταν έπαιζε με τα παιχνίδια του. Ήταν ευτυχισμένος γιατί διάβαζε βιβλία. Θύμωνε όταν δεν του έκαναν τα χατίρια.

Μία μέρα διάβασε ένα βιβλίο που του άρεσε πολύ γιατί μιλούσε για το διάστημα. Είχε όνειρο να γίνει αστροναύτης, να ταξιδέψει στους πλανήτες, να γίνει διάσημος σε όλο τον κόσμο! Όταν μεγάλωσε έγινε αστροναύτης και πήγε στο διάστημα! Κατάφερε να πραγματοποιήσει το όνειρο του! Ήταν πολύ ευτυχισμένος και διάβαζε πολλά βιβλία!

Ηρακλής Παναγιώτου Δ!

Η ΣΟΦΙΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κορίτσι που το έλεγαν Σοφία. Ζούσε στους Αγίους Θεοδώρους μαζί με τους γονείς της και τις δύο γάτες της. Ήταν καλή στα μαθήματα και της άρεσε να μαθαίνει καινούργια πράγματα. Της άρεσε να βγαίνει βόλτες με τους φίλους της, να παίζει κιθάρα και να τραγουδάει. Χαιρόταν πολύ όταν πήγαινε ταξίδια και όταν έπαιζε με τις φίλες της. Ήταν ευτυχισμένη γιατί της άρεσε η ζωή της και δεν ήθελε να την αλλάξει με καμία άλλη. Μία μέρα διάβασε ένα βιβλίο που την ταξίδεψε σε χώρες μακρινές!

Είχε όνειρο να γίνει δασκάλα και να την αγαπάνε τόσο, όσο εκείνη την κυρία Γκέλυ. Όταν μεγάλωσε σπούδασε δασκάλα και έμαθε πέντε γλώσσες: Ισπανικά, Ιταλικά, Γαλλικά, Αγγλικά και Γερμανικά. Κατάφερε να πραγματοποιήσει το όνειρο της! Ήταν πολύ καλή στη δουλειά της και την αγάπησαν τα παιδιά, όσο εκείνη την κυρία Γκέλυ. Σοφία Μουζουράκη Δ!

Ο ΑΝΤΩΝΗΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα μικρό αγόρι που το λέγανε Αντώνη. Ζούσε στην Κίνα. Όταν οι φίλοι του δεν τον έπαιζαν ήταν λυπημένος. Του άρεσε το σχολείο γιατί εκεί έπαιζε με τους φίλους του και χαιρόταν όταν έπαιζε με τους φίλους του. Του άρεσαν πολύ οι μπάμιες. Θύμωνε όταν μάλωνε με τους φίλους του.

Μία μέρα που πήγε να παίξει σκέφτηκε να γίνει αστυνομικός αλλά όταν μεγάλωσε έγινε γιατρός. Κατάφερε να γίνει έξυπνος και ήταν πολύ όμορφος. Αντώνης Κόντζα Δ

Η ΑΡΤΕΜΙΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το λέγανε Άρτεμις. Ζούσε στην Αθήνα με την κυρία Βασιλική και τον κύριο Γιώργο σε ένα μεγάλο σπίτι. Ήταν όμορφη, ψηλή, έξυπνη και ήταν 10 ετών. Της άρεσε να βγαίνει βόλτες με τις φίλες της. Της άρεσε να βλέπει τη νονά και το νονό της. Χαιρόταν πολύ όταν η μαμά και ο μπαμπάς της έκαναν εκπλήξεις. Ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε τα πάντα και γιατί ήταν υπάκουη. Θύμωνε όταν την κορόιδευαν και την έδιωχναν από το παιχνίδι.

Μία μέρα βρήκε ένα δαχτυλίδι. Είχε όνειρο να παντρευτεί και να κάνει δύο παιδιά. Ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Όταν μεγάλωσε το όνειρό της έγινε πραγματικότητα. Κατάφερε να κάνει και τα δύο παιδιά. Ήταν πολύ χαρούμενη και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Άρτεμις Τιμπλαλέξη Γ!

Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που το λέγανε Βαγγέλη. Ζούσε στο Αχίλλειο και είχε πολύ ωραία παιχνίδια. Ήταν όμορφο και είχε ξανθά μαλλιά. Του άρεσε να πηγαίνει βόλτες με το ποδήλατο πολύ μακριά από το σπίτι του.

Χαιρόταν πολύ όταν οι φίλοι του τον έπαιζαν. Ήταν ευτυχισμένος γιατί έπαιζαν όλοι με χαρά και χωρίς βία. Θύμωνε όταν δεν τον έπαιζαν οι φίλοι του. Θύμωνε όταν γινόταν μία σύγκρουση. Μία μέρα πήγαν στο γήπεδο και θύμωσε γιατί δεν έβαλε η ομάδα του γκολ. Όταν μεγάλωσε έγινε ποδοσφαιριστής στον Παναθηναϊκό. Κατάφερε τα πάντα. Ήταν πολύ χαρούμενος και καλός ποδοσφαιριστής!

Βαγγέλης Μπεζάτης Α!

Η ΣΕΡΙΝΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κορίτσι που το έλεγαν Σερίνα και ζούσε σε μία χώρα που την έλεγαν Ελλάδα. Ήταν πολύ χαρούμενη και έκανε τα μαθήματα της όλα σωστά. Της άρεσε να παίζει με τον αδερφό της. Χαιρόταν πολύ όταν παίζανε μαζί της οι φίλοι της. Ήταν ευτυχισμένη γιατί κάθε μέρα πήγαινε βόλτες με τους γονείς της. Θύμωνε όταν οι φίλοι της δεν την παίζανε. Μία μέρα όμως οι γονείς της πήγαν ταξίδι.

Είχε όνειρο να είναι η πιο τέλεια μαθήτρια του κόσμου. Όταν μεγάλωσε σπούδασε πάρα πολύ και έγινε δασκάλα. Κατάφερε τα όνειρά της! Ήταν πολύ χαρούμενη. Όταν μεγάλωσε παντρεύτηκε και έκανε δύο παιδιά. Σερίνα Χάνκο Β!

Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το λέγανε Δέσποινα. Η οικογένειά της ήταν πολύ καλή. Ζούσε στο Αχίλλειο. Γεννήθηκε στις 31 Δεκεμβρίου του 2015. Της άρεσαν πολύ τα παραμύθια. Ήταν ευτυχισμένη που είχε τόσο καλή οικογένεια. Διάβαζε πολλά παραμύθια, αλλά της άρεσε να ζωγραφίζει κιόλας. Ζωγράφιζε νεράιδες, λίμνες ακόμη και γοργόνες. Έβαζε τη φαντασία της για τις τόσες πολλές ζωγραφιές που έκανε. Χαιρόταν πολύ όταν μπορούσε να διαβάσει βιβλία

μεγάλα ,μικρά ,μεσαία ,τεράστια! Ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε κάνει τη συλλογή των βιβλίων του Ευγένιου Τριβιζά. Ήταν ευχαριστημένη που είχε μία γεμάτη βιβλιοθήκη .Θύμωνε όταν κάποια παραμύθια δεν της άρεσαν.... Ήθελε να πάρει ένα έπαθλο και είχε όνειρο να πάει σε διαγωνισμό παραμυθιού. Το όνειρο της πραγματοποιήθηκε. Όταν μεγάλωσε πήγε σε διαγωνισμό και πήρε το βραβείο! Κατάφερε να ολοκληρώσει τη συλλογή της και ήταν πολύ ευτυχισμένη! Δέσποινα Τιμπλαλέξη Β!

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που το λέγανε Κωνσταντίνο. Ζούσε στο Αχίλλειο και ήταν πολύ χαρούμενο. Ήταν καλό παιδί και παιχνιδιάρης .Του άρεσε να ψαρεύει. να παίζει ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλει, κυνηγητό, κρυφτό, κυνηγητόμπάλα και να κάνει ποδήλατο και να είναι μαζί με την οικογένειά του. Ήταν ευτυχισμένος όταν έπαιζε με την οικογένειά του και με τους φίλους του και όταν μιλούσε με την οικογένειά του. Θύμωνε όταν τον χτυπούσαν και όταν τον μάλωναν.

Μία μέρα βρήκε ένα ποδήλατο και αυτό το ποδήλατο πετούσε και τον ταξίδεψε σε πόλεις και χωριά !

Είχε όνειρο να γίνει ηλεκτρολόγος και να βοηθάει τους ανθρώπους. Όταν μεγάλωσε έγινε ηλεκτρολόγος και ήταν άριστος στη δουλειά του. Βοηθούσε πολύ τους ανθρώπους ,κατάφερε να βοηθάει την οικογένειά του αλλά και τον μπαμπά του στα χωράφια και στη δουλειά. Ήταν πολύ χαρούμενος και ευτυχισμένος που δούλευε και έβγαζε πολλά λεφτά και περνούσε πολύ καλά !

Κωνσταντίνος Διαμαντής Δ!

Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν η Δέσποινα που ήταν ένα πολύ τυχερό κορίτσι . Ζούσε στο Αχίλλειο ,κοντά στη θάλασσα . Ήταν χαρούμενη που ζούσε με την οικογένειά της και έπαιζε με τους φίλους της. Της άρεσε πολύ να παίζει. Χαιρόταν πολύ όταν ήταν με την οικογένειά της. Ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε την οικογένειά της δίπλα της. Θύμωνε όταν την πείραζαν. Είχε όνειρο να γίνει συγγραφέας. Όταν μεγάλωσε, προσπάθησε και σπούδασε. Κατάφερε το όνειρό της και κατάλαβε ότι τα βιβλία είναι πολύ μαγικά και φανταστικά !
Δέσποινα Μπεζατη Δ!

Η ΡΙΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κορίτσι που το λέγανε Ρία. Ζούσε στο Αχίλλειο και ήταν πολύ καλό παιδί .Της άρεσε να παίζει με τις φίλες της. Χαιρόταν πολύ όταν έτρωγε παγωτά. Ήταν ευτυχισμένη όταν έπαιζαν όλοι μαζί .Θύμωνε όταν δεν την έπαιζαν. Πήγαινε βόλτα με το ποδήλατο της. Είχε όνειρο να γίνει αστυνομικός. Όταν μεγάλωσε έκανε πολλά ταξίδια και κατάφερε να γίνει αστυνομικός. Ήταν πολύ χαρούμενη γιατί κατάφερε να κάνει τόσα πολλά πράγματα !
Ρία Κουνή Α!

Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα κορίτσι που το λέγανε Αποστολία και ζούσε στο Αχίλλειο .Ήταν ευτυχισμένη γιατί περνούσε τέλεια με την οικογένειά της και έπαιζαν όλοι μαζί επιτραπέζια .Της άρεσε πολύ να τραγουδάει. Ήταν ευτυχισμένη γιατί ζούσε κοντά στη φύση και αγαπούσε τα ζώα .Θύμωνε όταν τη χτυπούσαν και τη μάλωναν. Μία μέρα βγήκε έξω από το σπίτι της ,πήγε στο δάσος και είδε έναν λύκο. Ευτυχώς έφυγε ο λύκος , αλλά το κορίτσι χάθηκε! Γρήγορα όμως βρήκε το δρόμο και γύρισε σπίτι της γιατί γνώριζε πολύ καλά τη φύση! Ένωθε σαν πριγκίπισσα! Όταν μεγάλωσε, σπούδασε και έγινε αστυνομικός . Κατάφερε πολλά πράγματα και ήταν πολύ ευτυχισμένη! Αποστολία Μπλάνη Β!

Η ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν μία μικρή κοπελίτσα , η Καλλιόπη, που ζούσε στο Αχίλλειο Αλμυρού Μαγνησίας και ήταν 11 χρόνων .Της άρεσε να ζωγραφίζει. Χαιρόταν πολύ όταν χαλάρωνε και ξέφευγε από την πραγματικότητα .Ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε τα απαραίτητα .Θύμωνε όταν δεν την άκουγαν και έπρεπε να φωνάζει . Μία μέρα θα ήθελε να κάνει ένα tattoo .Είχε όνειρο να σπουδάσει στη Θεσσαλονίκη και να γίνει αστυνομικά .Θέλει να καταφέρει να αποδίδει δικαιοσύνη και είναι πάρα πολύ χαρούμενη για το στόχο της .Καλλιόπη Μπλάνη Ε!

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν η Βασιλική που ζούσε στο Αχίλλειο Μαγνησίας. Ήταν καλό κορίτσι. Της άρεσαν τα αθλήματα και ειδικά το ποδόσφαιρο . Χαιρόταν να παίζει ποδόσφαιρο. Όταν μεγάλωσε έγινε ποδοσφαιρίνα .Κατάφερε να ξεχωρίσει γιατί ήταν πολύ καλή! Βασιλική Τσερίκου ΣΤ!

Ο ΕΡΣΗΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα παιδί που το έλεγαν Έρση .Ζούσε στην Αλβανία με την οικογένειά του .Ήταν ένα παιδί με καφέ μαλλιά ,πράσινα και καφέ μάτια .Του άρεσε να παίζει ποδόσφαιρο με τους φίλους του και να πηγαίνει βόλτα με το ποδήλατο του. Χαιρόταν πολύ στα γενέθλια του και όταν ήταν καλοκαίρι. Ήταν ευτυχισμένο, γιατί είχε πολλούς φίλους και έπαιζε μαζί τους πάντα και παντού και στο σχολείο. Θύμωνε όταν χάλανε το ποδήλατό του ή όταν δεν τον έπαιζαν ή αν δεν έπαιζαν σωστά

ένα παιχνίδι. Μία μέρα λοιπόν όταν έβρεχε δεν μπορούσε να κάνει κάτι από όλα αυτά και κάθισε και σκέφτηκε: Είχε όνειρο να γίνει ποδοσφαιριστής ,σαν τον Ρονάλντο! Τον διάσημο ποδοσφαιριστή. Όταν μεγάλωσε, τελικά τα κατάφερε και έγινε ποδοσφαιριστής και έπαιζε πολύ καλή μπάλα .Κατάφερε να βγάζει πολλά πολλά λεφτά και ήταν πολύ χαρούμενος για το κατόρθωμα του και πάντα χαμογελαστός !

Ερσης Αβντίου Ε!

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ο Δημήτρης που ζούσε στο Αχιλλείο Αμυρού στο νομό Μαγνησίας. Ήταν γρήγορος στο τρέξιμο, καλό παιδί, καλός ποδοσφαιριστής και καλός ψαράς. Του άρεσε το ψάρεμα των χταποδιών από την παραλία και των ψαριών από τη βάρκα. Χαιρόταν πολύ όταν του τσίμπαγε την πετονιά είναι μεγάλο ψάρι ή όταν στο ποδόσφαιρο έβαζε γκολ. Ήταν ευτυχισμένος γιατί μπορούσε να πετύχει πολλά πράγματα. Θύμωνε όταν δεν τον

παίζανε ή όταν τον υποτιμούσαν. Μία μέρα ενώ έπαιζε μπάλα, πέρασε πολλά άτομα και έβαλε γκολ! Είχε όνειρο να κάνει μία δουλειά που να βγάζει λεφτά και να την αγαπάει. Όταν μεγάλωσε προσπάθησε πολύ και με κόπο και δουλεύοντας κατάφερε το στόχο του. Κατάφερε να είναι εργατικός, χρήσιμος και άνθρωπος με καλή καρδιά. Ένα πολύ καλό άτομο με φοβερή εξυπνάδα!
Δημήτρης Αργυρίου Ε!

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ο Αλέξανδρος και το όνειρο του ήταν να οδηγήσει μία μηχανή. Ζούσε στο Αχιλλείο. Του άρεσε να τρέχει με το ποδήλατο. Του άρεσε να βλέπει μπάλα και έπαιζε στην ομάδα του Αχιλλέα Αχιλλείου. Χαιρόταν πολύ όταν νικούσε η ομάδα του. Όταν ερχόταν ο αδερφός του ήταν ευτυχισμένος γιατί έπαιζε με τον αδερφό του και έμπαινε στη μηχανή του. Ήταν και σημαιοφόρος στο σχολείο του. Θύμωνε όταν δεν τον ακούγανε, όταν δεν τον άφηναν να μιλήσει, όταν του έλεγαν ψέματα και όταν δεν παίζανε με συνεργασία στην ομάδα.

Μία μέρα είχε ένα σοβαρό ατύχημα: έπεσε από τη μηχανή και χτύπησε το πόδι του και μετά από αυτό σταμάτησε να θέλει τις μηχανές και άφησε τον αθλητισμό μέχρι να του περάσει το πόδι. Γιατί είχε όνειρο να παίξει στην ομάδα της Ρεάλ Μαδρίτης και να γνωρίσει τους παίκτες της Γαλλίας. Όταν μεγάλωσε έγινε ποδοσφαιριστής και γνώρισε διάσημους ποδοσφαιριστές. Κατάφερε να βρει μία δουλειά, να παίξει ποδόσφαιρο. Πήγαινε γυμναστήριο, βρήκε μία κοπέλα και βρήκαν ένα σπίτι και ήταν πολύ καλά οικονομικά. Ήταν πολύ ευτυχισμένος γιατί παντρεύτηκε και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα! Αλέξανδρος Μουσάκου ΣΤ!

Η ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν ένα παιδί που ήταν πολύ καλή μαθήτρια. Το όνομά της ήταν Εμμανουέλα. Ζούσε σε ένα μικρό χωριό, στο Αχιλλείο. Ήταν έξυπνη, όμορφη αλλά δυστυχώς μιλάγε πολύ και κάποιες φορές νευρίαζαν οι φίλοι της. Της άρεσε το ποδόσφαιρο, το βόλεϋ, το κυνηγητό, το κρυφτό, και το λημέρι. Θύμωνε όταν οι δασκάλες του σχολείου της δεν την άφηναν να παίξει το λημέρι, το αγαπημένο της παιχνίδι. Χαιρόταν πολύ όταν έπαιζε παιχνίδια που της άρεσαν. Μία μέρα τσακώθηκε με τα παιδιά της τάξης της πολύ σκληρά και για ένα μεγάλο διάστημα δεν την έπαιζαν. Είχε όνειρο να μοιάσει στην ξαδέρφη της τη Θεοδώρα, που είναι όμορφη, έξυπνη, καλότυχη και ευγενική. Όταν μεγάλωσε δεν κατάφερε να

μοιάσει στην ξαδέρφη της αλλά ήταν ευτυχισμένη γιατί κατάφερε να περάσει το πανεπιστήμιο. Κατάφερε να πραγματοποιήσει τη δουλειά που ήθελε να κάνει όταν μεγαλώσει . Κατάφερε να γίνει νηπιαγωγός και ήταν πάρα πολύ χαρούμενη που τα κατάφερε. Κατάφερε ένα από τα όνειρά της! Εμμανουέλα Αργυρίου ΣΤ!

Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν Αχιλλέας. Ζούσε στο Αχίλλειο Μαγνησίας. Ήταν λίγο νευρικός, γρήγορος στο τρέξιμο και πολύ έξυπνος. Του άρεσε να παίζει ποδόσφαιρο .Χαιρόταν πολύ όταν έβλεπε ότι τα παιδιά του να διαβάζουν. Ήταν ευτυχισμένος γιατί τα παιδιά του χάρωνταν. Θύμωνε όταν τον παρατούσαν σε μία γωνιά και δεν του μιλούσαν. Μία μέρα προσπάθησε να ταξιδέψει : είχε όνειρο να ταξιδέψει σε πολλές χώρες για να γνωρίσει κι άλλα κι άλλα κι άλλα... όταν μεγάλωσε αποφάσισε και κατάφερε να ταξιδέψει παντού : κατάφερε να πάει σε τέσσερις χώρες της Αμερικής, στη

Γαλλία ,στην Αργεντινή και ήταν πολύ χαρούμενος γιατί γνώρισε εκεί μεγάλους ποδοσφαιριστές. Αχιλλέας ΤσουκάραςΕ!

Η ΜΑΙΡΗ

Μία φορά και έναν καιρό ήταν η Μαίρη. Ζούσε στο Αχίλλειο Μαγνησίας. Ήταν φιλόζη και είχε ένα σκύλο. Της άρεσε πολύ που είχε σκύλο . Χαιρόταν όταν έπαιζε με το σκύλο της και ήταν ευτυχισμένη γιατί είχε και φίλους και σκύλο . Θύμωνε όταν την κορόιδευαν. Το όνειρο της ήταν να μοιάσει στην ξαδέρφη της τη Βένια , γιατί ήταν πολύ όμορφη. ΄Όταν μεγάλωσε έγινε κτηνίατρος και μάλιστα πάρα πολύ καλή κτηνίατρος! Μαίρη Ραχιώτη Ε!

«Σας ευχόμαστε
Χρόνια Πολλά και Καλό
Πάσχα!»

